

Verkondiging 2 februari – 2 Korintiërs 9: 6-10 en 15

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

De ‘Gift of Giving’, de gave van het geven, met elkaar hebben wij daar net al over gesproken: over het mooiste geschenk dat je gekregen hebt en over wat je graag aan anderen geeft. Eerder al heb ik met jullie, Gert-Jan en Nicole, Hans en Anita, over geven gesproken, maar dan in de zin van meegeven. Tijdens een gesprek ter voorbereiding op deze dienst heb ik de vraag op tafel gelegd: wat wil je meegeven aan Jonah en aan Daan?

Om het beantwoorden op die vraag wat gemakkelijker te maken liet ik jullie kiezen uit een groot aantal plaatjes. Op het scherm ziet u de afbeeldingen die toen gekozen zijn: huis, blij, regenboog, toekomst, en zo zijn er meer te zien. Ik hoop dat jullie ze nog herkennen, want het is al enige tijd geleden dat wij hierover gesproken hebben; in december was dat.

‘Blij, regenboog en toekomst’, dat zijn de woorden die jij, Anita, toen uitgekozen hebben. Dat blij lichtte je toe met dat jij streeft naar dat iedereen blij en gelukkig is. En als dat blijdschap er niet is, je met elkaar in gesprek blijft. Het plaatje van de regenboog heeft ook met dat gelukkig zijn te maken, dat Jonah mag zijn wie hij wil zijn, hij zichzelf kan ontwikkelen. Bij toekomst vertelde je dat jullie Jonah een stabiele basis willen bieden, zodat hij open en vrij de toekomst tegemoet gaat.

Hans, jij zat qua kaartjes aardig op een lijn met Anita. Je had het woord ‘geluk’, dat Jonah zelf gelukkig is/wordt, maar ook dat hij anderen gelukkig maakt. Die kant van er voor de anderen zijn zit ook in het tweede kaartje dat jij koos, het woord ‘goed’. Je legt dat uit als het goede doen. Wat jij, Jonah, ook wil meegeven, is liefde, zorg voor de natuur en het klimaat. Dat je er zuinig mee omgaat. Dat kan terug in het plaatje ‘aarde’.

Weer andere woorden had jij, Nicole. Jij koos voor liefde, familie en (t)huis. Met liefde begint alles, je wil Daan met liefde opvoeden. Familie, die heb je nodig, dat ze om je heen staan en plaats bieden waar alles besproken kan worden. Datzelfde geldt voor (t)huis, dat het een warme plek is, waar je je thuis voelt.

Gert-Jan, jij had de kaarten ‘hoop’, ‘troost’ en ‘dopen’ gepakt. De hoop dat Daan zich welkom voelt in de kerk en openstaat voor het geloof. Dat hij troost mag vinden in het geloof en ook troost aan anderen biedt. Wat je mee wilt geven, is de doop als teken van bij God horen en dat je altijd bij Hem mag komen.

Het zijn prachtige dingen die jullie willen meegeven aan Jonah en Daan. Er zit jullie zorg naar hen in, de liefde die jullie geven en de hoop dat Jonah en Daan zelf gevend in het leven zullen staan: het goede doen, voor anderen er zijn.

Geven, dat speelt een belangrijke rol in het Bijbelgedeelte dat wij gehoord hebben, een aantal verzen uit Paulus’ tweede brief aan de Korintiërs. Dat geven daar heeft te maken met een hulpactie, een collecte. Paulus wil dat de mensen in Korinte de kerk van Jeruzalem financieel ondersteunen. In zijn eerdere brief, 1 Korinte, heeft hij ook al een

oproep gedaan. Het is bijzonder dat het gebruik dat hij daar aanbeveelt, wij die nog steeds kennen. Hij adviseert om elke zondag geld apart leggen, inzamelen voor een goed doel. Na 2000 jaar doen wij dat nog steeds. Straks, aan het einde van de dienst, houden we een collecte net als toen

Paulus doet in de stuk dat gelezen is, enorm z'n best om die hulpactie te promoten en doet dat met uitspraken die verder reiken dan een simpele collecte. Wat hij zegt, heeft eerder te maken met een levenshouding, met hoe je naar het bestaan kijkt en wat je moet doen.

Het eerste waartoe Paulus de mensen in Korinte oproept om te beseffen dat hun veel gegeven, geschonken is. Zo zegt hij: 'Laten wij God danken voor wat hij ons geeft, een geschenk dat te groot is voor woorden.' Hiermee wijst hij erop dat het niet begint met hun geven, maar met dat aan hen gegeven wordt. Je ontvangt en dat stelt je in staat om te geven.

Je ontvangt, het word je gegeven, die gedachte sprak jullie, Hans en Anita, erg aan in deze Bijbeltekst. Anita, jij schreef dat jullie in de geboorte van Jonah ervaren dat God jullie het goede heeft. Jonah als een geschenk van God. Als een mens die aan jullie gegeven is.

Je ontvangt, dat moet voor de mensen te Korinte een reden zijn om zelf te geven. Daar voegt Paulus wat aan toe en dat is dat je van geven niet armer wordt, eerder andersom: een rijker mens word je ervan. In zijn woorden: 'Iemand die weinig zaait, zal ook weinig oogsten. Iemand die veel zaait, zal ook veel oogsten.' Als je ruimhartig leeft, zul je merken dat het je weinig kost, maar vooral veel oplevert.

Dat is een ervaring die wij misschien allemaal wel kennen. Dat je ergens tijd, energie of geld aangeeft, maar je merkt dat je er niet minder van wordt. Je juist ziet dat je veel voor terugkrijgt: plezier, waardering, een gevoel van zinvol bezig zijn. Natuurlijk is het niet altijd het geval, maar vaak wel.

Voor Paulus gaat het verder dan die algemene ervaring. In zijn ogen zorgt God ervoor dat, als je geeft, je niet tekortkomt. Zo zegt hij: '[God] kan jullie alles geven wat je nodig hebt. Zelfs zo veel dat jullie altijd meer dan genoeg hebben, en veel overhouden om andere mensen te steunen.' Er hoeft in zijn ogen dus geen terughoudendheid te zijn in geven. Zijn oproep is om je vrij te voelen om het te schenken.

Vanuit een andere plaats in de Bijbel weten wij dat mensen zich hebben laten overtuigen door Paulus: ze hebben bijgedragen aan de collecte. Mogelijk vanuit de wetenschap dat hun veel gegeven is, dat je van geven niet armer wordt. Ja, dat de Heer juist het geven zegent.

Ontvangen dat voorafgaat aan geven, ook in de doop die wij vandaag bedienen aan Jonah en Daan wordt dat zichtbaar. De doop laat zien dat Gods liefde voorafgaat aan alles. Dat komt tot uiting in dat wij kleine kinderen, baby's dopen. Zij kunnen er zelf niet om vragen of antwoorden op vragen. In onze kerk wordt dat niet als probleem gezien, maar eerder als

teken dat ontvangen voorafgaat aan geven, Gods zorg, Zijn reikende hand er eerder is dan ons antwoord, onze reactie. Je mag je een kind van God weten, hoe jong ook.

De doop als teken van dat je je een kind van God mag weten, dat kwam ook naar voren in ons gesprek. Wij hebben toen ook gesproken over de doop voor jullie betekent, hoe jullie daarnaar kijken. Daarbij heb ik jullie opnieuw laten kiezen uit plaatjes en het resultaat ziet u weer op het scherm: leven, belijdenis, dopen en veel meer.

Leven, belijdenis, dopen, die woorden noemde jij, Gert-Jan. Bij het plaatje van leven zei je dat zo'n klein kindje, Daan, een Godswonder is. Belijdenis, ooit hebben jouw ouders jou laten dopen, met je belijdenis heb je dat gezegd dat dat een goede stap was. Nu wordt Daan gedoopt als teken van dat hij bij God mag horen.

Nicole, jij had twee kaartjes: huis en toekomst. Dat de kerk een extra thuis mag zijn, een plek waar Daan zich welkom voelt. Toekomst, voor deze doop hebben jullie beiden gekozen, maar de toekomst is open, dat Daan later zelf een keuze kan, mag maken. Zich vrij voelt.

Pinksteren en engel, die kaartjes had jij, Hans, gepakt. Pinksteren zag jij als symbool van verbondenheid met elkaar, het onderdeel zijn van de gemeenschap, de kerk. Engel, dat je een engel voor elkaar kunt zijn, je doet iets voor een ander, zonder daar iets direct voor terug te krijgen.

Anita, jij had gekozen 'familie', 'rust' en 'goed'. Familie, de kerk als gemeenschap waarin je naar elkaar omkijkt. Rust, je wil aan Jonah meegeven dat het geloof een basis van rust mag zijn. Voor jou heeft de doop te maken met het kaartje 'goed', dat de doop bevestigt dat je kind van God bent, dat je goed zoals je bent.

In de woorden die jullie kozen en wat jullie erover vertelden, kwam vaak de kerk terug als gemeenschap, een thuis. Wij hopen dat wij kunnen zijn voor de twee jongens. Zij zich hier welkom voelen, merken dat er oog is voor hen. Dat laat wel een verplichting op ons om te streven om zo'n gemeente te zijn, betrokken op elkaar, zorgend voor een ander, ruimte biedend.

Daarbij helpen denk ik de overwegingen die Paulus aan de Korintiërs geeft. Dat wij allereerst beseffen dat ons veel gegeven wordt, Gods liefde, de genade van Christus. Dat geschenk gaat vooraf aan wat wij doen. Onze eerste relatie is die van ontvanger.

De gaven die God ons geeft, helpen ons om te geven: tijd en aandacht aan de mensen om ons heen, inzet voor de kerk. Helpen ons om ons in te spannen voor de wereld waarin wij leven, voor de schepping.

Dan mag ons geven, die inzet ruimhartig zijn, want wij geloven dat het waar is wat Paulus zegt: 'Iemand die veel zaait, zal ook veel oogsten.'

Gift of Giving', de gave van het geven. Er wordt ons veel gegeven. Dat stelt ons in staat om te geven. Paulus herinnert ons daaraan, maar ook de doop laat dat zien. Hoe Gods liefde voorafgaat aan alles.

Amen